

Editorial Note

Theory: The Foundation of Sport Management Teaching

Rahim Ramezanejad*

Professor of Sport Management. University of Guilan

In science, theory can serve as the foundation for teaching/education, research, and practice/action. Theory should be the basis of teaching and a means for graduates to apply theory to practice in the workplace. In particular, teaching at the postgraduate level must be theory-driven, or course subjects must be theorized and presented within a structured framework. Using theory in teaching, especially in postgraduate studies, raises new questions and issues regarding past research and the theorizing process. It allows students to go beyond a merely descriptive understanding of phenomena and gain a deeper insight into how, why, and when activities occur. Furthermore, it can help researchers develop better theories. Therefore, sports management students must master theory-based knowledge to think analytically and critically about the phenomena facing this field, and they must explore and explain the relationships between variables in sports management more thoroughly. Rather than simply telling students how to act and what the best practices are, they should be exposed to theory in various situations so they can describe, predict, and control events both inside and outside the sports organization; theory-based teaching makes this possible. Researchers recommend that management Ph.D students write theoretical papers to ensure that theorizing does not become a lost or unlearned art.

On the other hand, theory-based teaching and theoretical critique expand the student's perspective on the phenomena they have experienced in the real world. Theory-driven teaching reveals the strengths and weaknesses inherent in a subject. Instructors of postgraduate courses should also incorporate their own research findings into their teaching. In this way, the application of theory can be more effective if it is integrated as a part of learning process. Naturally, this is a very common practice in postgraduate curricula, and it helps both students and professors engage in further theorizing within sports management. It also enhances the student's ability to systematically analyze or frame challenging topics in sports management.

Examining the textbooks that are authored and recommended to students for educational purposes partially reflects how well their content is organized within an appropriate framework. It also indicates the extent to which these books contain the author's coherent views derived from previous studies, field experiences, observations, and research. Although internship and practicum experiences in educational programs are designed to put knowledge and theory into practice, transferring and discussing the experiences from those programs in the classroom can make the framing of theoretical concepts more practical and applied. This is especially true given that sports management has a significant need for this approach.

نظریه: مبنای تدریس مدیریت ورزش

رحیم رمضانی نژاد*

* استاد مدیریت ورزش دانشگاه گیلان

نظریه در علم می‌تواند مبنای تدریس/آموزش، پژوهش و عمل/اقدام باشد. تئوری باید اساس تدریس و وسیله‌ای باشد تا دانش‌آموختگان در محیط کار، تئوری را در عمل بکار گیرند؛ به ویژه اینکه تدریس در مقاطع تحصیلات تکمیلی باید تئوری محور باشد یا موضوعات درسی باید تئوریزه و با قالب‌بندی ارائه شوند. استفاده از نظریه در تدریس، به ویژه در تحصیلات تکمیلی موجب طرح سوالات و مسائل جدیدی در فرآیند نظریه‌پردازی و پژوهش‌های گذشته می‌شود؛ و به دانشجویان این امکان را می‌دهد که از شناخت توصیفی پدیده‌ها فراتر روند و به درک عمیق‌تری از چگونگی، چرایی و زمان وقوع فعالیت‌ها دست یابند؛ ضمناً به پژوهشگر در توسعه نظریه‌های بهتر کمک می‌کند. لذا، دانشجویان مدیریت ورزش باید بر دانش مبتنی بر تئوری مسلط باشند تا بتوانند درباره پدیده‌های پیش روی این رشته، تفکر تحلیلی و انتقادی داشته باشند و باید روابط بین متغیرها را در مدیریت ورزش با کنکاش بیشتری توضیح دهند. بیش از آن که به دانشجو فقط چگونگی عمل و بهترین نوع آن گفته شود، باید آن‌ها را در معرض تئوری در شرایط مختلف قرار داد تا بتوانند اتفاقات درون و بیرون سازمان ورزشی را توصیف، پیش‌بینی و کنترل کند که تدریس مبتنی بر تئوری این کار را میسر می‌کند. محققان توصیه می‌کنند که دانشجویان دکترای مدیریت باید مقالات تئوریک بنویسند در غیر این صورت، تئوری‌پردازی به یک هنر گم شده یا آموخته نشده تبدیل می‌شود.

از طرف دیگر، تدریس مبتنی بر تئوری و نقد تئوری، دیدگاه دانشجو را از پدیده‌هایی که در دنیای واقعی تجربه کرده است، توسعه می‌دهد. تدریس نظریه‌محور، قوت‌ها و ضعف‌های نقص‌های موجود در موضوع را آشکار می‌سازد. مدرسان دوره‌های تحصیلات تکمیلی نیز باید از نتایج پژوهش‌های خود در تدریس استفاده کنند. در این صورت، کاربرد تئوری می‌تواند اثربخش‌تر باشد اگر به عنوان بخشی از فرآیند یادگیری قرار بگیرد؛ البته این کار در برنامه‌های درسی تحصیلات تکمیلی بسیار رایج است و این موضوع هم به دانشجو و هم استاد کمک می‌کند تا نظریه‌پردازی بیشتری در مدیریت ورزش داشته باشند. همچنین توانایی دانشجو را در تحلیل نظام‌مند یا چارچوب‌بندی موضوعات چالشی مدیریت ورزش افزایش می‌دهد. شاید بتوانیم ادعا کنیم همان‌طور که پژوهش بدون چارچوب نظری یا مفهومی، عمیق و کیفی نخواهد بود؛ تدریس بدون چارچوب نیز انسجام و تعمیم‌پذیری نخواهد داشت.

بررسی کتاب‌های آموزشی‌ای که تالیف می‌شوند و برای تدریس به دانشجویان معرفی می‌شوند، تا حدی بازتاب و نشان‌دهنده این موضوع است که چگونه محتوای آموزشی آن‌ها در چارچوب و قالب‌بندی مناسبی تنظیم شده‌اند یا تا چه اندازه دربرگیرنده نظرات منسجم نویسنده و برخواسته از مطالعات قبلی، تجارب میدانی، مشاهدات و پژوهش‌های پیش می‌باشد؛ اگر چه تجارب دوره‌های کارآموزی و کارورزی در برنامه‌های آموزشی به منظور استفاده از دانش و تئوری در عمل و کاربرد طراحی شده‌اند، ولی انتقال و طرح تجارب آن دوره‌ها به کلاس درس می‌تواند قالب‌بندی موضوعات نظری و تئوریک را کاربردی‌تر سازد، به ویژه اینکه مدیریت ورزش نیاز بیشتری به این رویکرد دارد.

